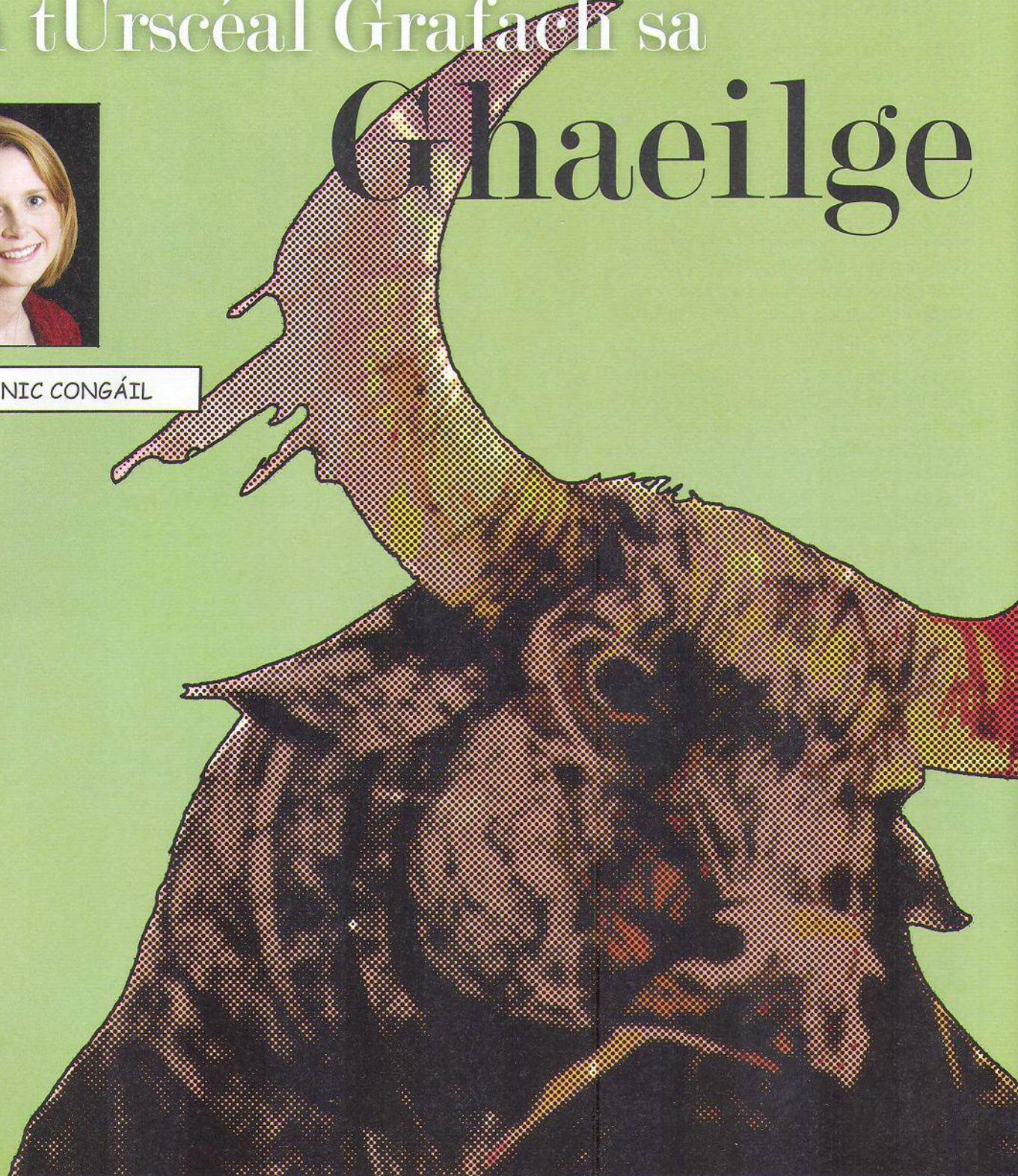

An tÚrscéal Grafaach sa Ghaeilge

RÍONA NIC CONGÁIL

Lblianta beaga anuas, tá an t-úrscéal grafaach tagtha chun tosaigh go tréan i litríocht na Gaeilge. Is amhlaidh an cás de bharr iarrachtaí Chló Mhaigh Eo, a d'fhoilsigh sraith de chuíg úrscéal ghrafacha, scríofa ag Colmán Ó Raghdhaigh agus maisithe ag an Cartoon Saloon (a chruthaigh an scannán nua *The Secret of Kells* chomh maith), agus is iomáí duais náisiúnta atá bainte ag an dá comhlacht de bharr chaighdeán a dtáirgí. Is leaganacha úra agus beoga iad na

húrscéalta grafsacha de na scéalta is cáiliúla agus is cumhactaí i seanlitríocht na Gaeilge. Tá costas mór ag baint leis an gclódóireacht, agus ós rud é go bhfuil méadú ar thábhacht na hamharciomhá sa tsochaí chomhaimseartha, a bhuiochas sin ar an teilifís is ar chluichí ríomhaireachta, tá na húrscéalta grafsacha seo níos tarraigte don ghlúin atá ag fás aníos ná seanleaganacha de na scéalta eipiciúla céanna a scríobhadh do pháistí ní b'óige. Sa chás seo, caithfidh tuiscint a bheith ag an

léitheoir ní hamhán ar litríocht na Gaeilge ach ar an ealaín chomh maith.

Tá an t-úrscéal grafach fréamhaithe sna tíortha ina labhraítar an Fhraincis, agus is féidir coimicí (stíallghreannán mar a thugtar orthu uaireanta) nó *bandes dessinées*, cosúil le *Tintin na Beilge* (1930) agus *Asterix na Fraince* (1961), a áireamh i measc a réamhtheachtaithe. De réir na Meiriceánach, baineann fréamhacha an tseáin seo lena dtraigdisiún liteartha féin freisin, mar cruthaíodh coimicí an laochais fearacht *Superman* (1938) agus *Batman* (1939) mar chuid de litríocht an éalúchais i rith an Spealta Mhóir, agus tháinig forbairt ollmhór ar ábhair is ar chaighdeán na gcoimicí Meiriceánacha ó lár go deireadh an fhichiú haois.

Go hiondúil, biónn sraith d'imeachtaí líneacha i gceist leis na coimicí agus ní bhíonn mórán doimhneachta ag baint leo. Os a choinne sin, biónn plota an úrscéil ghrafaigh cosúil le plota an úrscéil sa mhéid is go mbíonn príomhphlota agus soplotaí casta ann chomh maith le seifteanna liteartha eile ar de dhilith is d'inneach an ghnáthúrscéil iad. Tá soplotaí (na réamhscéalta) scapthe ar fud úrscéalta grafacha Cholmáin Uí Raghallaigh mar shampla, ach cuireann siad mearbhall ar an duine fásta a léann úrscéal grafach den chéad uair, mura bhfuil tuiscint aige ar sheáinra na gcoimicí ná ar sheanscéalta na Gaeilge.

Sa chás sin, is fiú go mór *Understanding Comics*, scríofa ag Scott McCloud i bhfoirm an choimic, a léamh mar tugann sé an-léargas ar an úrscéal grafach agus bronnann sé na scileanna ar an léitheoir chun ciall a bhaint as. Tar éis an coimic seo a léamh, is féidir idirdhealú a dhéanamh idir na cineálacha reacaireachta, cainte agus smaointeoireachta a thagann chun solais i ngach úrscéal grafach agus biónn sé i bhfad níos fusa an t-úrscéal grafach a thuiscint dá bharr.

Ar feadh na mblianta, mheas tuismitheoirí agus oideachasóirí sa domhan Francach, ón bhFrainc féin go Québec, go raibh "mauvaise littérature" nó "droch-litriocht" i gceist le coimicí. I Meiriceá áfach, síleadh gur bhain coimicí le cultúr neamhurchóideach na n-óg, agus buachaillí sna déaga gafa leo thar éinne eile. I rith an ama sin, glacadh leis i Meiriceá agus sa domhan Francach nach raibh aon luach oideachasúil ag baint le coimicí, ach tá athrú meoin le seiceáil le tamall anuas: tá stádas nua bainte amach ag an seáinra seo, agus tá scagadh á dhéanamh air in institiúidí acadúla ar fud na cruinne fiú amháin.

Is é an t-úrscéal grafach, oiriúnach do dhéagóirí is do dhaoine fásta, an chéim is úire agus is sofaistiúla in éabhlóid na gcoimicí agus tá sé á chur chun cinn ag oideachasóirí comhaimseartha mar mhodh leis an litríocht a fhorleathnú: dá dheasca sin, feictear leaganacha d'úrscéalta clasaiceacha ó *Madame Bovary* ó pheann Flaubert go *Hamlet* ó pheann Shakespeare i bhfoirm an úrscéil ghrafaigh, agus

iad á léamh ag daoine a sheachain a leithéid de litríocht go dtí seo. Tá an-chuid féidearthachtaí ag baint leis an úrscéal grafach agus is minic a chruthaítear scannán bunaithe orthu: i bhfoirm an úrscéil ghrafaigh a chum Marjane Satrapi an scannán cáiliúil *Persepolis*, a eisíodh in Éirinn sa bhliain 2008, agus a ghnóthaigh go leor gradam idirnáisiúnta le déanaí. Cosúil le daoine eile a roghnaigh an t-úrscéal grafach mar mhodh inste scéil, baineann Colmán Ó Raghallaigh úsáid as an múnla liteartha is ealaíonta seo chun léitheoirí nua a mhealladh, a earcú, agus chun a spéis sna seanscéalta Gaeilge a spreagadh.

'COSÚIL LE DAOINE EILE A ROGHNAIGH AN T-ÚRSCÉAL GRAFACH MAR MHODH INSTE SCÉIL, BAINEANN COLMÁN Ó RAGHALLAIGH ÚSÁID AS AN MÚNLA LITEARTHA IS EALAÍONTA SEO CHUN LÉITHEOIRÍ NUA A MHEALLADH, A EARCÚ, AGUS CHUN A SPÉIS SNA SEANSCÉALTA GAEILGE A SPREAGADH'

Is scéalta Rúraíochta iad na húrscéalta deireanacha ó pheann Uí Raghallaigh: *An Táin* (2006) agus *Deirdre agus Mic Uisnigh* (2008), a thugann sár-líriú ar an mbrúidiúlacht, ar an díghrádú, ar an bhfeall, ar an drúis agus ar an ngrá atá mar chroílár na scéalta eipiciúla seo. Murab ionann is scribh-neoirí eile, a chum leaganacha glana agus leamha de na scéalta seo do dhaoine óga, déanann Ó Raghallaigh iarracht an foréigean a bhaineann lena bplotaí a bhrú chun tosaigh.

Feictear an foréigean láithreach ar chlúdaigh na leabhar: scríobhadh na teidl le fuil na marbh seachas dúch agus tá siombailí an adhmhillte le sonrú thios fúthu: Táin Bó Cuailgne, a bhaineann le saint Mhéabha is treascairt na treibhe in *An Táin*, agus an fiach dubh, drochthuar nastha le híomhá Naoise in *Deirdre agus Mic Uisnigh*. Léiríonn scáthú agus duairceas na léaráidí, chomh maith leis an bhfuil dhearg, go bhfuil domhan duairc i gceist sna scéalta seo, nach féidir le haon charachтар a shárú, seachas Cú Chulainn, siombail an dóchais, a sheasann amach sa dá scéal de bharr a fhoilt fhinn.

Feictear claimhte géara is gníomh an dícheannta go minic sna scéalta seo, mar léiriú grafach ar an mbrúidiúlacht. In ainneoin iarrachtaí Uí Raghallaigh agus Reynolds (a d'oibrigh leis an Cartoon Saloon) chun an taobh gránna den seanscéal eipiciúil Gaelach a chur os comhair an léitheora, ní thaispeántar fulaingt fhísíciúil, bhrúidiúil na mná: i leaganacha áirithe de *Clann Uisnigh*, maraíonn Deirdre í féin, ach sa leagan seo tá débhriocht áirithe ag baint lena bás óir deirtear go bhfuil sí ag súil leis an mbás ach go bhfaigheann sí bás toisc gur "phléasc a croí." Léirítear róil na bhfear go soiléir sna leaganacha seo: is laochra láidre iad atá dílis don rí thar éinne eile, ach amháin nuair a chuirtear faoi

gheasa iad. Ach tugtar spléachadh ar ghnéithe difriúla de phearsantacht na mban sna scéalta seo, cé nach bhfuil ach cúpla bean le feiceáil iontu. Sa leagan seo de *An Táin*, cuirtear Méabh i láthair mar chailleach theasá a bhfuil dúil sa chumhacht aici, agus cuireann a cuid gruaige duibhe, a haghaidh ghéar agus a cuid malaí cruinnithe, go mór leis an iomhá sin.

Labhraíonn sí go borb agus go héilitheach; smaoiníonn sí ar a cumhacht amháin. Tugtar le fios tríd an scéal go bhfuil sise ciontach as an bhfuilaingt agus as an bhforéigean go léir i gCúige Uladh. A mhalaírt ar fad atá i gceist le carachtracht Dheirdre in *Deirdre agus Mic Uisnigh*: is bean óg spraiúil, shoineanta, fhionn í ag tú an scéal ach tugtar faoi deara roimh i bhfad nach féidir léi éalú óna cinniúint agus feictear a fulaingt ag méadú agus a soineantacht ag laghdú tríd an scéal. Tá cosulacht idir carachtracht Dheirdre agus carachtracht Mhéabha sa mhéid is go stiúrann a ngníomhartha plotaí na scéalta agus go bhfuil siad mar chúis an achrainn i ndomhan na bhfear, biodh an chinniúint nó saorthoíl na mná i gceist.

Feictear luaíocht leaganacha Uí Raghallaigh de na scéalta seo go soiléir nuair a chuirtear i gcomparáid iad le leaganacha eile a scríobhadh do dhaoine óga le tríocha bliain anuas. Sa leagan de *An Táin* a scríobh Liam Mac Uistín sa bhliain 1979, dírithe ar pháistí rud beag ní b'óige, níl tréithe definídeacha ag baint leis na carachtair, fiú amháin i gcás Mhéabha, rud a chialláonn nach bhfuil beocht sa scéal. Toisc go bhfuil an caractar Macha ag iompar clainne i gceann de na réamhscéalta, rud

a bhaineann go dlúth leis an mallacht ar laochra Uladh, fágatar ar lár í agus cuirtear "draoi" isteach sa scéal ina háit chun an mhallacht sin a chur ar laochra Uladh.

Is dócha go mbaineann cinneadh an údair leis an ré inar foilsíodh an leabhar agus faoin mbliaín 1994, bhí Aogán Ó Muircheartaigh, a scríobh leagan eile de, *Táin Bó Cuailgne*, sásta Macha thorrach a chur isteach sa scéal arís. Ach dá ainneoin sin, tá na léaráidí dubh agus bán a ghabhann leis an leagan sin as dáta don lítheoir comhaimseartha.

Má dhíritear ar *Deirdre agus Mic Uisnigh*, feictear go bhfuil leagan an úrscéil ghrafaigh chun tosaigh ar leaganacha eile fosta: cuireann a léaráidí béim ar an gcaidreamh láidir idir Deirdre agus Naoise, rud a threisíonn tragóid an scéil, agus tá an teanga neamhfhoirmíúil spraiúil agus tarraigteach do lítheoirí óga dá bharr. I leagan Liam Mhic Uistín den scéal dar teideal *Deirdre*, a foilsíodh sa bhliain 1982, tá na carachtair leamh agus tá raon na teanga an-teoranta, deacracht a thagann chun cinn go minic agus an t-údar ag iarraidh a chinntíú go dtuigfidh lítheoirí óga an téacs.

Ní féidir raon na teanga a cháineadh in *Bás Chlann Uisnigh*, leagan Chaoimhín Mhic Giolla Léith, a foilsíodh sa bhliain 1996, óir admhaíonn an t-údar go bhfuil sé mar aidhm aige a bheith ag cloí go docht le leagan scolártha den scéal, ach é ag iarraidh é a chur in oiriúint don lucht lítheoireachta. Níl na léaráidí sa leagan seo thar mholadh beirteach an oiread, áfach.

TÁ SÉ SEO RÍSHOILÉIR NUAIR A BHEARTAÍONN CÚ CHULAINN GO bhFAIGHIDH SÉ BÁS INA SHEASAMH AGUS É CEANGAILTE LE COIRTHE CLOICHE, AN-CHOSÚIL LEIS AN gCAOI A bhFUAIR ÍOSA CRÍOST BÁS

Bíonn tionchar ag smaointeas an údair ar a shaothar i gcónai: mar is eol do chách, tá tionchar láidir na Criostaíochta le brath ar an leagan den scéal págnach *An Táin in Leabhar na hUidre*, an lámhscríbhinn is sine ina bhfuil an scéal ar fáil, a bhreac na manaigh síos sa dara haois déag. Tá sé seo ríshoileir nuair a bheartaíonn Cú Chulainn go bhfaighidh sé bás ina sheasamh agus é ceangailte le coirthé cloiche, an-chosúil leis an gcaoi a bhfuair Íosa Críost bás. Fearacht na manach fadó, tá tionchar an tsaoil chomhaimseartha le feiceáil ar leaganacha nua Uí Raghallaigh agus Reynolds, agus is é an seánra fiseach a roghnaigh siad mar mhodh inste scéil an sampla is fearr den tionchar comhaimseartha seo, mar mhacalla ar an gcultúr fiseach ina bhfuilimí ag maireachtáil.

Dar ndóigh, oireann seánra an úrscéil ghrafaigh do na scéalta eipiciúla Gaelacha toisc go mbaineann a bplotá le haicsean seachas le domhainmhachnamh na gcarachtar (ba dheacair triolód Beckett a shamhlú mar úrscéal grafach). B'fhéidir gurb é an sampla is aistí den saol comhaimseartha sna húrscéalta grafacha seo ná ingne fada snasta Mhéabha agus Dheirdre, mar a bheadh cuairt tugtha acu ar siopa an lámh-mhaisitheora. Seans go bhfuil fianaise ann gur thug mná saibhre sa seansaol Éireannach an-aire dá n-ingne, ach tá sé chomh dócha lena athrach go mbaineann an mionsonra seo le híomhá na mban le linn an Tiogair Cheiltigh thar aon ní eile.

Cé go gcaithfidh an duine fásta dua a chaitheamh ag an túis chun téacs agus léaráidí an úrscéil ghrafaigh a leanúint, is fiú go mór an iarracht, mar is féidir an-chuid a thuiscent faoin ealaín go gin-eáralta trí an bpróiseas foghlama. Tá an próiseas tuisceana i bhfad níos fusa do dhéagóirí a bhfuil taithí acu ar an seánra seo cheana fén agus tugann na háiseanna nua seo deis iontach do mhúinteoirí meánscoile chun traidisiún liteartha na Gaeilge a chur trasna ar léitheoirí óga, arbh fhéarr leo bheith ag breacaireacht seachas a bheith ag foghlaim faoi litríocht na Gaeilge go hiondúil.

Agus Cló Mhaigh Eo lonnaithe san iarthar, b'fhiú go mór dó diriú ar scéal áitiúil Ghráinne Ní Mháille, banríon na mara, amach anseo, agus beat-haisnéis na mná láidre a chur chun cinn i bhfoirm spreagúil, nuáláioch, an úrscéil ghrafaigh.

Is léachtóir le Gaeilge í Ríona Nic Congáil i gColáiste Phádraig, Droim Conrach. Tá dhá leabhar scríofa aici do dhaoine óga: *An Túr Solais* (2004) agus *An Leabhar Órga* (2006), agus tá sí ina stiúrthóir ar Chumann Scríbhneoirí Úra na Gaeilge.

